

РЕШЕНИЕ

№ 1310

гр. София, 05.03.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,
в публично заседание на 07.10.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **5316** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация.

Б. Д. С., в качеството му на съпредседател на ПП „Зелените“, чрез адв. А. К., е подал жалба срещу Заповед № РД-08-202/29.04.2014 г. на главния секретар на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Ответникът отрича допустимостта, евентуално – основателността на оспорването.

От фактическа страна.

Със Заявление № 33-00-9 от 08.04.2014 г. С. е поискал от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията предоставянето по реда на ЗДОИ на достъп до информацията, съдържаща се във 1) всички договори заедно с приложенията към тях, както и на допълнителни споразумения, сключени между [фирма] и [фирма] за продажба на части от недвижим имот в местност „Летищен комплекс“, и 2) Допълнително споразумение № 2 от 29.08.2013 г. към Договора за концесия на Гражданско летище за обществено ползване „Б.“ и Гражданско летище за обществено ползване „В.“, сключен с концесионера [фирма] от 10.09.2006 г. Главният секретар на министерството (компетентен да се произнесе по искането според утвърдените от министъра Вътрешни правила за реда и организацията за разглеждане на искания за достъп до обществена информация в МТИТС – чл. 6, т. 1) е издал Заповед № РД-08-177/16.04.2014 г., с която на основание чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ е изпратил искането относно информацията, посочена в тире първо, на [фирма], а в

останалата му част – тире второ от заявлението (вж. описаното по-горе в т. 2 допълнително споразумение), е наредено предоставянето на пълен достъп до информация. Предмет на оспорената заповед е изменението и допълнението на първоначалния акт, изразено в отмяната на т. II-VI, т. VII (частично) и т. VIII (уреждащи съответно правото на достъп и възникващите от признатото право последици, свързани със срока на предоставяне, носителя на информацията, разходите, организацията и удостоверяването на факта на получаване на данните); създадена е и нова т. VIIa, в която се съдържа позоваване на съдебна практика относно неприложимостта на реда по ЗДОИ поради съществуващ специален ред за публикуване на информация за процедурите по ЗОП, ЗКонц. и подзаконовите актове в тези области. Изведен е извод за недължимост от предоставяне на информация за публично обявени договори; заявителят е уведомен, че тя може да бъде намерена в Националния концесионен регистър и е публично достъпна по интернет.

От правна страна.

I. Жалбата е допустима. Противно на тезата на ответника за липсата на правен интерес от оспорване, правото на достъп до обществена информация по правило не е ограничено и възниква за всички граждани, тъй като им дава възможност да си съставят собствено мнение относно дейността на обвързаните със задължението за предоставяне на информацията субекти (чл. 4, ал. 1 във връзка с чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ). Поради това въпросът дали за С. или представляваната от него политическа партия е налице пряк интерес от информацията (като предпоставка за възникване на правото на жалба в общата хипотеза по чл. 147, ал. 1 от АПК) е извън обхвата на проверката. Презумпцията на ЗДОИ е, че всеки субект има интерес от информацията, а правото на достъп е поставено в зависимост от принадлежността на информацията към категорията „обществена“ и евентуалното съществуване на изрично предвидените в закона отрицателни предпоставки за предоставянето ѝ. В частност – жалбоподателят е страна във възникналото от заявлението по ЗДОИ правоотношение с органа, адресат е на неблагоприятен за него акт, което обуславя и интереса от съдебното оспорване.

II. Разгледана по същество, жалбата е и основателна. Заповедта е засегната от отменителното основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

1. а. Със Заповед № РД-08-177/16.04.2014 г. искането за достъп до информацията, описана в тире второ от заявлението, е уважено в неговата цялост, вкл. относно заявената форма за предоставяне. При удовлетворяване на искането съдебно обжалване би било недопустимо поради липсата на правен интерес – чл. 159, т. 4 от АПК. Като влязъл в сила административен акт заповедта се ползва със стабилитет, а компетентността на органа да се произнесе по молбата за достъп е вече изчерпана. Нов акт по същия въпрос не може да бъде издаден (чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК), а евентуалната отмяна или изменение на вече постановения е по принцип допустима, но само чрез извънредния способ за контрол по чл. 99 от АПК.

б. Атакуваната заповед не обективира волеизявление по чл. 62, ал. 1 от АПК за допълване на акта по предоставяне на достъп (в нея не се и съдържа позоваване на разпоредбата), а и този ред е неприложим към случая. Основание за допълване се поражда, когато с акта не е изчерпан предмета на административното производство, т.е. органът е пропуснал да се произнесе по цялото искане, с което е сезиран, и след издаването на акта е останал висящ въпрос относно съществуването на заявено от страната право. С първоначалната заповед органът е разрешил изрично и двете

искания, предмет на заявлението, формирайки воля в разпоредителната част на акта относно предпоставките на достъпа до информация.

2. По същество с обжалвания акт заповедта от 16.04.2014 г. е изменена, като е разгледан повторно въпроса за фактическия състав на правото на достъп, а допълнението на акта е свързано единствено с мотивирането на последващо възприето основание за отказ да се предостави информацията. Издавайки отказа, административният орган е пререшил въпроса за правото на достъп, без да проведе дължимото производство по чл. 99 и следв. от АПК. Само на това основание актът е процесуално незаконосъобразен, а не нищожен, тъй като по принцип издателят му разполага с правомощието да отмени или измени влезлия в сила акт по реда на възобновяване на административното производство (ако пък се приеме, че е следвало да изтече срока за оспорване, въпреки позитивния характер на акта, тогава към момента на издаване на обжалваната заповед и този ред не е бил приложим – условие за прилагането на чл. 99 от кодекса е актът да е влязъл в сила).

3. Не попада в пределите на съдебната проверка изследването на правото на достъп, по което органът се е произнесъл с акт, обвързващ и съда. Спорът по настоящото дело е ограничен само до контрола за законосъобразност на изменителната заповед, респ. предпоставките за преразглеждане на заявлението по ЗДОИ. При евентуално влизане в сила на решението за отмяната ѝ, въпросът за предоставянето на достъп до информацията е относим към изпълнението на Заповед № РД-08-177/16.04.2014 г. По тази причина не може да бъде уважено искането в жалбата за признаване на правото на достъп и като последица от него - задължаване на органа да предостави информацията.

Изложеното мотивира съда да отмени оспорената заповед.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, за оспорвания е възникнало правото на разноски в доказани им размер от 10 лв. за платена държавна такса.

Воден от горното, Административен съд – София-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РД-08-202/29.04.2014 г. на главния секретар на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

ОСЪЖДА Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията да заплати на Политическа партия „Зелените“ сумата от 10 (десет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

